

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

Qu[omod]o habere se debet, q[ui] ad perfectione[m] cupit p[er]ti[n]gere.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

tibi potissime nocent. i. peccata, te sp inducunt
 mēte purgata, crescas sp in charitate diuina &
 gratia, vniuersisq; charismatibus spiritus sancti
 Quomodo habere se debet, qui ad perfecti
 onem cupit pertingere.

Art. XXII.

Vicunq; internæ puritati ac sancti
 tati optat studere, verāq; perfectio
 nē attingere: primo oim debet se
 tāq; conuersationē suā, in uera humi
 litate ac diuino timore fundare. De

i. Pet. 5
 Iaco. 4

us nanq; superbis resistit, humilib. v̄o dat gratia
 tanto pleniorē, q̄ profundiorē habuerint humi
 tatē. Et rursus ait scriptura, Si nō in timore deo
 nueris te instanter, cito subuertet̄ domus tua. Et
 cundo debet uenialia pctā quasi mortalia abhor
 rere ac fugere, q̄tum possibile fuerit: eo q̄ veni
 lia incrementum gratiæ, charitatis feruorē, in
 ctitatisq; mundiciā, mō p̄ducto impediāt. Sed
 qm̄ sine venialibus esse & viuere non valent
 per tps notabile. Tertio debet vitā sua omnino
 & nocte frequenter ac diligētissime considerare
 venialia deplorare, punire, seq; in oibus dēp
 care, humiliare, ac spernere: aliorū autē facta
 debet curiose obseruare, aut iudicare. Quarto
 debet in omnibus quæ agit oculum circumspici
 nis habere, actualiterq; attendere & curare, ne
 deum aliq̄ mō offendat. Quum. n. in actibus
 manis indiuidualibus non sit indifferens, (v̄t
 Thomas affirmat) ita q̄ omnis actus hominis
 rationis deliberatione procedēs, est bonus ac me
 ritorius, v̄t malus moraliter ac demeritorius. Et
 tum est q̄ nisi quis in vniuersis quæ agit circum
 specte omnino se gerat, multa venialia incidet.

DE ENORMITATE PECCATI. F. 104

Ideo scribit ad Tim. Apłs: Sine præiudicio nihil facias. i. præiudicio discretionis iudicio. In Eccle. q̄q̄ conseriptum est, Fili sine consilio nihil facias, & post factū non pœnitebis. In omnibus ergo pensandum est an liceat, an expediat, an proffit. An liceat quo ad deum, an expediat ad proximi edificationem, an proffit ad meritum ipsi qui operatur. Qui talis est, semper omnique loco timore se habet: qualis fuit sanctus Iob, Verebar, inquiēs, omnia opera mea, sciens q̄ non parceres domine delinquenti. Quinto, debet omni custodia cor custodire, ne aliqua cogitatio vana vel affectio inordinata in eo moretur. Sexto, debet sibi in consuetudinem vertere, vt siue comedat, siue bibat, siue se vestiāt, vel quicquid foras peragat, aut laboret, aut alios audiat, aut alijs ipse loquatur: semper quantum gratia auxiliante potuerit, cor suum leuet ad deum, & intra se aliquid diuinum reuoluat, dicendo mentaliter, Cor mundum creauit me deus: & cætera quæ deuotioni suæ dulciora, conuenientiora que fuerint. Præsertim vero debet deum incessanter precari, pro gratia ampliori, & cordis custodia. Septimo, debet in omnibus syncerissimam intentionem habere, dei uenerationem feruenter zelando, magis quam proprium meritum, aut præmium cogitando. Octauo, debet in omni aduersitate, & corporis afflictione cordialiter iucundari: in quātum hæc sibi proficua sunt, quantum ad deum. Verū quā ingratum est sp̄i sancto quicquid ei obtulerimus, neglecto eo ad quod tenemur: debet in primis debita sua reuerenter deo persoluere, utpote orōnes, & horas, uerba diuina ac sacra distincte pronuncians, & quasi cū gustu
meri

Eccle. 32.

Iob. 9.

Prou. 4.

Psal. 10.

mentis velut ex proprio affectu ea formā dō
 sensum verborū intelligat: alioquin cor suum
 deū salubriter erigat eius bonitatē, pietatem
 bñficia contēplando. Postremo ad deuotiōis ex
 citationem valet subinde rōsio pectoris, prostratio
 corporis, oculorū ac manuum ad cælos leuatio.
 Hæc amantiss. frater ruditer celeriterq; pro
 ut occurit memoriæ, et deus ipse (a quo oē est
 bonum) dare dignatur, tibi describo: vt ad per
 ctionis amorē cor tuum inflāmetur, & qual
 eam adipisci possit, agnoscat. Vere. n. si natura
 bus donis tibi diuinitus ingeminatis sapienter
 eris vsus, cum mira facilitate ad singularē per
 ctionem pertinges. Idcirco vehementer horro
 cupio, vt affectus tuus circa ista terrena sit
 natus: tpales diuitias non amplius appetend
 necessitas exigit, temperata vita requirit, in
 orq; animæ tuæ profectus in spiritalibus per
 lat. Ait enim ix. de ciui. dei August. In corpore
 æterno, & incommutabilibono est anima ho
 nis tanto dissimilior: q̄to reꝝ temporalium
 tabiliumq; cupidior. Sed & carnis delectati
 impuras penitus asperneris, quia vt ij. de tri
 quitur Aug. Anima rationalis tanto spiritali
 or, mundior, ardentiorque efficitur: q̄to ampl
 carnalibus moritur. Deniq; q̄to anima tua
 pore tuo extat prestantior: tanto diligentius
 riorum ornatum virtutum, spiritalisque diuit
 ames, queras, & congreges: q̄ exteriorem cor
 ris, aut vestitus decorem: non hominibus cōp
 cere desiderans, sed creatori, saluatori, ac
 ci tuo præmetuendo: qui est super oīa deus
 mis & benedictus, Amen.

Augustin

Augustin.

Ecdle. i

FINIS.